

V E N D I M
Nr. 171, datë 30.7.2002

“NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË”

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fehmi Abdiu	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Zija Vuci	Anëtar i “““
Gjergj Sauli	Anëtar i “““
Alfred Karamuço	Anëtar i “““
Kristofor Peçi	Anëtar i “““
Kujtim Puto	Anëtar i “““
Sokol Sadushi	Anëtar i “““
Petrit Plloçi	Anëtar i “““

me sekretare Arbenka Lalica, në datën 5.6.2002, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.115 Akti që i përket:

KËRKUES:KRYEMINISTRI I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË, përfaqësuar nga juristët Zhani Shapo e Rezar Veseli, me autorizim.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

1. KUVENDI I SHQIPËRISË, në mungesë.

2. KOMISIONI I SHËRBIMIT CIVIL, përfaqësuar nga zoti Roland Përmeti.

OBJEKTI:Shfuqizimi si antikushtetues i nenit 22 të ligjit nr.8550, datë 18.11.1999 “Statusi i deputetit”.

BAZA LIGJORE:Nenet 131 e 134/1 “b” të Kushtetutës.

Për shfuqizimin e dispozitës së mësipërme kërkuesi ka parashtruar këto pretendime:

Neni 22 i ligjit “Statusi i deputetit” bie në kundërshtim me nenet 18 dhe 107 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë.

Ligji “Statusi i deputetit” përjashton një kategori të caktuar personash dhe, konkretisht, ish-deputetët nga rregulli i konkurrimit për caktimin e tyre në administratën publike. Prandaj, si i tillë ky ligj vjen në kundërshtim me nenin 18 të Kushtetutës, në të cilin është sanksionuar parimi i barazisë para ligjit që nënkupton edhe parimin e barazisë së shanseve për t’u pranuar në funksione publike.

Neni 107 i Kushtetutës parashikon që përjashtimet nga rregullat e konkurrimit për caktimin në administratën publike mund të bëhen me ligj për “raste” të veçanta. Këto raste janë përjashtimi nga konkurrimi për “funksione” apo “kategori funksionesh”, dhe jo përjashtim personash.

Rregullimet e nenit 22 të ligjit “Statusi i deputetit”, në vështrim të nenit 107 të Kushtetutës, nuk përbëjnë rast përjashtimor për pranimin në shërbimin civil, por rregull të përgjithshëm, për këto arsye: Së pari, nuk ka limit në kohë, brenda të cilit deputeti mund të ushtrojë të drejtën e punësimit në shërbimin civil dhe së dyti, pozicionet për të cilat mund të ushtrohet kjo e drejtë janë të kufizuara në numër dhe në nivele përcaktuese të shërbimit civil.

Neni 22 i ligjit të mësipërm vjen në kundërshtim edhe me tërësinë e parimeve të miratuara me ligjin nr.8549, datë 11.11.1999 “Statusi i nëpunësit civil”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes, Petrit Plloçi, përfaqësuesit e kërkuesit, të subjektit të interesuar dhe shqyrtoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

Në ligjin nr.8550, datë 18.11.1999 “Statusi i deputetit”, në nenin 22 të tij parashikohet që

deputetët që nuk kanë arritur moshën e pensionit pas mbarimit të mandatit kanë të drejtë të punësohen në profesionin e tyre. Në këtë dispozitë parashikohet gjithashtu se organet e administratës shtetërore janë të detyruara t'i ofrojnë deputetit, brenda 1 (një) viti nga koha e mbarimit të mandatit si deputet, një vend pune në përputhje me kualifikimin e tij profesional, duke i dhënë statusin e nëpunësit civil të nivelit të lartë ose të mesëm drejtues.

Me kërkesën drejtuar Gjykatës Kushtetuese, Kryeministri i Republikës së Shqipërisë ka kërkuar deklarimin si të papajtueshme me Kushtetutën të dispozitës së mësipërme, me argumentin se ajo vjen në kundërshtim me nenet 18 dhe 107 të Kushtetutës dhe me ligjin nr.8549, datë 11.11.1999 "Statusi i nëpunësit civil".

Gjykata Kushtetuese, duke shqyrtuar nenin 22 të ligjit "Statusi i deputetit", në frymën e normave kushtetuese, çmon se rregulli i parashikuar në të për caktimin e deputetëve në shërbimin civil pas mbarimit të mandatit, pa iu nënshtuar rregullit të konkurrimit, nuk vjen në kundërshtim me Kushtetutën.

Duke iu referuar nenit 18 të Kushtetutës rezulton se kjo dispozitë, në paragrafin e parë sanksionon parimin e përgjithshëm të barazisë përpara ligjit, kurse në paragrafin e dytë, ndalon disa forma të veçanta të diskriminimit, kryesisht ato që bazohen në "gjini, racë, fe, etni, etj...". Nisur nga përmbajtja e nenit 22 të ligjit të mësipërm, Gjykata Kushtetuese konkludon se ky nen nuk bie në kundërshtim me dispozitën e mësipërme kushtetuese. Kjo për faktin se deputetët dhe konkurruesit e tjerë kanë pozita të ndryshme me njëri-tjetrin dhe për pasojë përjashtimi i ish-deputetëve nga konkurrimi, i bërë pikërisht për shkak të pozitës së tyre, nuk cenon parimin kushtetues të barazisë para ligjit dhe as nuk përbën ndonjë formë të veçantë diskriminimi.

Gjykata Kushtetuese, duke konkluduar si më sipër, konfirmon edhe një herë qëndrimin e shprehur me vendimin e saj nr.11, datë 27.3.1993 sipas të cilit: "Barazia në ligj dhe para ligjit nuk do të thotë që të ketë zgjidhje të njëllota për individë ose kategori personash që janë objektivist në kushte të ndryshme. Barazia në ligj dhe para ligjit presupozon barazinë e individëve që janë në kushte të barabarta."

Në kundërshtim më sa pretendohet në kërkesë, neni 22 i ligjit "Statusi i deputetit" nuk vjen në kundërshtim as me paragrafin e dytë të nenit 107 të Kushtetutës. Sipas kësaj dispozite: "Nëpunësit në administratën publike caktohen me konkurs, me përjashtim të rasteve të parashikuara nga ligji." Siç shihet, në Kushtetutë përcaktohet qartë rregulli i përgjithshëm, sipas të cilit, caktimi i nëpunësve në administratën publike bëhet me konkurs. Por, nga ana tjetër, Kushtetuta, në nenin e mësipërm lejon, që me ligj, mund të bëhet përjashtim nga ky rregull. Bazuar pikërisht në këtë përjashtim të parashikuar në Kushtetutë, ligjvënësi nëpërmjet ligjit "Statusi i deputetit" ka lejuar që deputetët të punësohen në administratën publike pa konkurs.

Nga përmbajtja e nenit 22 të ligjit "Statusi i deputetit", rezulton se deputetëve u njihet e drejta e caktimit në punë në administratën publike, sipas profesionit të tyre, pa konkurs dhe në poste të larta ose të mesme drejtuese. Gjatë shqyrtimit të çështjes, pala kërkuese e kufizoi kërkesën e saj për antikushtetutshmërinë e dispozitës së mësipërme vetëm për pjesën me të cilën kjo dispozitë u njeh deputetëve të drejtën e statusit të nëpunësve civilë të nivelit të lartë ose të mesëm drejtues.

Edhe për këtë çështje Gjykata Kushtetuese vlerëson se argumentet e parashtruara nga pala kërkuese nuk kanë të bëjnë me antikushtetutshmërinë e dispozitës që atakohet. Ato i referohen më tepër karakterit praktik të zgjidhjes së problemit të sistemit në punë të deputetëve pas mbarimit të mandatit të tyre. Çështja nëse deputetët do të caktohen si nëpunës civilë të nivelit të lartë a të mesëm dhe nëse është e drejtë që atyre t'u rezervohet një trajtim i tillë, është çështje që ka të bëjë me oportunitetin dhe dobishmërinë e rregullimit të statusit të deputetit, gjë që është atribut i organit ligjvënës dhe nuk ka të bëjë me antikushtetutshmërinë e nenit 22 të ligjit të mësipërm.

Gjykata Kushtetuese, në lidhje me pretendimin e parashtruar në kërkesë se neni 22 i ligjit nr.8550, datë 18.11.1999 "Statusi i deputetit", vjen në kundërshtim me parimet e sanksionuara në ligjin nr.8549, datë 11.11.1999 "Statusi i nëpunësit civil", konkludon se ky pretendim nuk mund të jetë objekt shqyrtimi në këtë gjykim sepse kjo Gjykatë shqyrton kushtetutshmërinë e ligjeve, e jo pajtueshmërinë e tyre me ligjet e tjera.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në bazë të nenit 131/a të Kushtetutës, si dhe

nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

V E N D O S I:

- Rrëzimin e kërkesës.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.